

de til Adgang til midlertidig Hjælp stilles paa lige Fod med Medlemmer, der gennem en Aarrække har baaret de økonomiske Byrder, som Medlemsskab i en anerkendt Arbejdsløshedskasse fører med sig, mener man dog ikke at burde sidestille Personer, der er Medlemmer af en Kasse, men blot ikke har staaet i denne i 12 Maaneder, med arbejdsløse, der overhovedet ikke er Medlemmer, idet de førstnævnte synes at have et rimeligt Krav paa at blive stillet bedre end de sidstnævnte, der slet ikke yder Bidrag til deres Forsikring. For at undgaa Misbrug af den Medlemmerne af anerkendte Arbejdsløshedskasser efter Forslaget tilkommende Ret til at faa en større midlertidig Hjælp end Ikke-Medlemmer har man imidlertid foreslaaet, at Medlemmer, hvis Indmeldelse i en statsanerkendt Arbejdsløshedskasse har fundet Sted efter 1. Oktober 1931, kun skal have Ret til den lavere Hjælp, der ifølge Forslagets § 2 tilkommer arbejdsløse, der ikke er Medlemmer af statsanerkendte Arbejdsløshedskasser; man undgaar derved Tilstrømning til Arbejdsløshedskasserne af Medlemmer, hvis Indmeldelse udelukkende eller for en væsentlig Del sker for at opnaa Ret til større midlertidig Hjælp.

Medens der ved det i Rigsdagssamlingen 1930—31 forelagte Forslag til midlertidig Hjælp til arbejdsløse kun blev foreslaaet en Adgang for Kommunerne til at yde Hjælpen, foreslaar man ved nærværende Lovforslag, at Kommunerne skal have Pligt hertil, saaledes at de arbejdsløse, der opfylder de fastsatte Betingelser, faar Ret til at oppebære den i Forslaget omhandlede Hjælp. Begrundelsen for denne Ændring er *dels*, at det af Forhandlingerne i Samlingen 1930—31 om Lovforslaget om midlertidig Hjælp til arbejdsløse fremgaar, at man ikke fra Oppositionens Side tillagde Kommunernes Selvbestemmelsesret med Hensyn til Ydelsen af Hjælpen og dennes Størrelse nogen Værdi, *dels*, at det er i Overensstemmelse med de i Regeringens andre Kriseforslag fulgte Principer, at den foreslaaede Hjælp gøres til en Ret for dem, man ønsker at komme til Hjælp paa Grund af Krisesituationen.

Lovforslaget tilsigter kun at hjælpe arbejdsløse, hvis Arbejdsløshed er uforskyldt. Naar det i Lovforslaget udtrykkeligt er angivet, hvilke Betingelser vedkommende arbejdsløse maa opfylde for at kunne oppebære Hjælp, er der heri ikke nogen Væsensforskel i Forhold til de i de to foregaaende Rigsdagssamlinger forelagte Forslag om midlertidig Hjælp til

arbejdsløse, ved hvilke det ogsaa var Forudsætningen, at Hjælpen ikke kunde ydes under Forhold, der ifølge Bestemmelserne i Arbejdsløshedsloven udelukker Arbejdsløshedsunderstøttelse. Da der imidlertid mod det i sidste Rigsdagssamling forelagte Forslag til Lov om midlertidig Hjælp til arbejdsløse blev indvendt, at man ved Forslaget udslettede Betydningen af de i den gældende Arbejdsløshedslovs § 17 indeholdte Bestemmelser, som indskrænker Adgangen til den forsikringsmæssige Understøttelse, jfr. de af Partiet Venstres Repræsentanter saavel i Folketingets som i Landstingets Udvalg derom fremsatte Udtalelser, har man fundet det rigtigst udtrykkelig i selve Forslaget at angive, at Retten til Hjælpen er betinget af, at paagældende Medlem iøvrigt vilde være berettiget til at oppebære Understøttelse fra Arbejdsløshedskassen og at henvise til de derom fastsatte Bestemmelser i Arbejdsløshedsloven. Ifølge disse Bestemmelser vil Understøttelse herefter ikke kunne ydes eller kun kunne ydes med visse Begrænsninger i følgende Tilfælde:

- 1) Til Medlemmer, der paa Grund af Forseelser mod Kassen er idømt Tab af Understøttelsesret, for det Tidsrum, Understøttelsesretten er frataget, Lovens § 11, Stk. 3;
- 2) naar et Medlem under en Arbejdsløshedsperiode faar Arbejde af midlertidig Art, for hvilket han oppebærer en Løn, der svarer til hans eller Fagets gennemsnitlige daglige Arbejdsindtægt for et større Antal Dage end Arbejdet varer, skal hans Ret til Understøttelse for dette større Antal Dage bortfalde, Lovens § 15, Stk. 6;
- 3) saafremt Medlemmet har haft 4 eller flere Dages Arbejde i en Uge, bortfalder Understøttelsen for hele paagældende Uge; det samme gælder, hvis det i vedkommende Arbejdsløshedskasses Vedtægt er fastsat, at Understøttelsesretten bortfalder paa Grund af 3 Dages Arbejde i en Uge, Lovens § 15, Stk. 7;
- 4) der tilstaaes ikke Understøttelse for de første 6 Dage af hver Arbejdsløshedsperiode, eller for det større Antal Dage (indtil 15), som i vedkommende Kasses Vedtægt er fastsat som Ventetid. Ved Beregning af Ventetid kan ikke medtages de ledige Dage, for hvilke et Medlem under Arbejde paa nedsat Arbejdstid ikke kan oppebære Ar-